

stævnte Part, Arbejderen, naar Dommen er falden ud i Favour af Arbejdsgiveren. Men i den samme mislige Stilling vilde ogsaa den Arbejdsgiver befinde sig, som appellerer Arbejdsrettens Dom og vinder Sagen i Appellinstansen, uden at det nu — naar Modparten er insolvent — er muligt for ham at faa det efter Dommen i første Instans uden Sikkerhedsstillelse betalte Beløb tilbage. Vel bliver der ofte i Praxis, s. Eks. i Berlin, paa Begæring af den til Betaling forpligtede forlangt Sikkerhedsstillelse; men Lovens § 56 afgiver dog kun en usikker Hjemmel for saadant Forlangende, idet den udtaler:

„Den foreløbige Etsigibilitet (af Arbejdsretten Dom) bør ikke statueres, naar det gøres troligt, at Fuldbyrdselsen (Ekskutionen) vilde medføre en uerstattelig Skade for Etbleneren; og saa kan den gøres afhængig af Sikkerhedsstillelse.“

Den forlangte „Troliggørelse“ er meget vanskelig, da Beviset i saa Henseende som oftest kun kan føres paa Grund af frugtesløse Ekskutioner, i hvilket sidste Tilfælde Appellen ej heller vilde føre til noget praktisk Resultat for den appellerende Part. Ganste vist er det overladt til Dommerens Skøn ogsaa at udele den „uerstattelige Skade“ af andre Grunde, og han kan altsaa se bort fra en „Troliggørelse“ af Parten. Men den ovenanførte Affattelse af Paragraffen giver Anledning til en meget forfælgartet Behandling af Ekskutionsagen. Det vilde derfor være i det offentlige og Retshaandhævelsens Interesse, naar det blev fastslaaet som en bestemt udtalt Regel, at Sikkerhedsstillelsen knyttes til Etsigibiliteten. Først ved denne Sammenknytning vil Retten til Appel af Arbejderretternes Domme føre til en Forøgelse af Retsikkerheden for de næringsdrevende, fordi først da de praktiske Konsekvenser af Appellen indtræder: Muligheden af faktisk at erholde det omtvistede Beløb tilbage.

Idet vi haabe ved ovenstaaende Fremstilling at have ført Bevis for Trangen til en Forandring af §§ 55 og 56 i den af os anbefalede Retning, anmode vi ærbødigt Deres Durchlauchtighed om velvilligst at ville forelægge Forbundsraadet et tilsvarende Lovforslag.

Medlemmerne af de herværende Handels-, Haandvæks- og Industri-Foreningers
Centraludvalg.

Foreningen af Berliner-handlende og industridrivende.

Forbundet af tyske Paraplyfabrikanter og Interessenter i dermed beslægtede Brancher.

Foreningen af Berliner Særnbarehandlende.

Foreningen af Berliner Læderhandlere.

Foreningen af Berliner Dame- og Børne-Kaabe-Fabrikanter.

Foreningen af tyske Tobaks-Fabrikanter og Handlere.

Berlins Lokalforening af Tapethandlere.

Berliner Produkt-Vars frie Forening.

Foreningen af Berliner Købmænd i Kolonialvarebranchen.

Foreningen af Berliner Speditører.

Foreningen af Kolonialvarehandlere i den nordlige Del af Berlin.

Foreningen af Sko- og Støble-Fabrikanter.

Foreningen af Berliner Linned-Fabrikanter.

Foreningen af Berliner Agenter.

Foreningen af Berliner Petroleums-Grossister.

Foreningen af Guld- og Sølvvare-Fabrikanter i Berlin.

Foreningen af alle Tobaksinteressenter for Berlin og Omegn.

Formændene:

Ludvig Max Goldberg,
Sehjemmetommeraad.

C. Reiffing.

D. Bergmann.